

OBLASTNÍK

č.2

Informačný bulletin Východoslovenskej oblasti

Ročník: XV.

jeseň 2015

Úvodník

ĽEM, ŽEBY REČ NESTALA...

V 90-tych rokoch a ešte aj na prelome storočí sa „hemžilo“ skautskými časopismi. Vydávali ich zbory, oddiely, dokonca aj družiny. Obsahovo aj kvalitatívne boli rôzne. Takmer profesionálne spracovávané už aj elektronicky, na klasických písacích strojoch, niektoré dokonca písané ručne. Vydávali sa ofsetovou tlačou, na starých cyklostyloch, neskôr aj na kopírkach, Ich kvalita, či šírka obsahovej náplne však nebola rozhodujúca. Rozhodujúce bolo to, že vždy sa našlo dostatok ľudí schopných tvorivo myslieť a konať.

Časopisov bolo mnoho a po prečítaní končili rôzne. Niektoré výtlačky v odpadkoch, niektoré boli použité zmyslupnejšie – v zbere surovín alebo na latríne. Ale vždy sa našli jednotlivci, ktorí si výtlačky odložili a zachovali pre budúce generácie. Staré skautské časopisy sú priam pokladom pre historikov. Z nich sa dnes dozvedáme ako sa začiatkom 90-tych rokov znova začínalo, kto v jednotlivých lokalitách skauting obnovoval, čo sa robilo, kde sa táborilo, kto sa ich zúčastnil. Mená činovníkov aj radových členov.

Dobu nezastavíš, dnes už nik nie je ochotný zamazať sa tlačiarskou farbou od hlavy po päty. Máme dokonalejšiu techniku. Počítačová grafika, či textové programy dokážu divy. Navyše ešte šetríme papier, aj peniaze. Teoreticky vhodná doba aby nastal „boom“ skautských časopisov. Prax je ale iná. Naopak, skautské časopisy zanikajú, nemá do nich kto prispievať. Nedovolím si tvrdiť, žeby v dnešnej dobe boli ľudia negramotní. **Asi len zabudli písať, pohrať sa s písaným slovom, kreatívne myslieť..... Budúcim generáciám skautov a skautiek nemáme čo zanechať. Ostane po nás čierna diera.....**

Východoslovenská oblastná rada medzi skautskými oblastami na Slovensku dlho držala prím. Bola jedinou oblasťou ktorá vydávala časopis OBLASTNÍK. Najprv ako informačný bulletin pre potrebu východoslovenských zborov. Nosnou časťou boli informácie čo a kedy národná úroveň, oblasť a zbory organizujú, či aké problémy rieši na rokovaníach oblastná rada. Obsahoval potrebné rady pre činnosť zborov a až na poslednom mieste boli informácie z už realizovaných akcií. Najprv bol rozmnožovaný u Fera Mihaliča v s.r.o. Istor. Krátku dobu nám grafiku spracovával Hudec vo firme DOT. Najviac čísiel však vyšlo na oblastnej kopírke značky Minolta. Chudinka dostávala zaberať a niekedy sa „postavila na hlavu“ nie vždy bola kvalita tlače taká, akú by sme si želali. Ročne však vyšlo minimálne päť, niekedy aj prázdninové šieste číslo. To trvalo zhruba do roku 2009.

V roku 2010 sa šéfredaktorom Oblastníka stal Yan zo 112. zboru Prameň Prešov – Sekčov. Nový človek, nové pohľady, zručnosť v ovládaní počítačových programov,.... Kvalita Oblastníka prudko vystúpila do kozmických výšok. Stal sa z neho skutočný oblastný časopis s pravidelnými rubrikami aj širokou škálou tém. Vydávaný bol už len v PDF forme. Svoju úroveň si udržal do mája 2014, kedy Dávid Rikk – Yan z postu šéfa redakčnej rady odstúpil.

Potom sme sa, zrejme ako to malajzijské lietadlo nad Ukrajinou zrazili s BUK-om. Z obrovskej výšky nasledoval prudký strmý pád. Najbližšie číslo vyšlo až koncom decembra 2014. Toho roku sa nám podarilo zatiaľ vydať iba jediné číslo. Nie že by boli zlé. Sú na dobrej úrovni, vydávané tiež v PDF forme. Ale vydávanie Oblastníka je nepravidelné, občasné, s veľkým časovým medzipriestorom. Stráca tým zmysel, aj účel. Nedokáže pravidelne informovať o pripravovaných podujatiach, mnohé príspevky sa stávajú až tak neaktuálne, že je ich zbytočné zverejňovať.

Mali by sme začať odznova. Spočiatku určite sa nám nepodarí dosiahnuť kvalitu posledných ročníkov. Začať tak, ako sme začínali v roku 2001. A postupne naberať rýchlosť aj výšku.

Mufi

SKAUTING NA ZEMPLÍNE

Skauting v regióne Zemplína má bohatú históriu. V rokoch prvej Československej republiky, aj po druhej svetovej vojne existoval takmer v každom meste a väčšej obci. Pred vojnou dokonca v pestrej škále. Boli tu oddiely Zväzu junákov-skautov a skautiek RČS, Slovenského katolíckeho skautingu, Ruského skauta A. Duchnoviča (združujúcich skautov a skautky rusínskej národnosti), robotníckych Spartakových skautov práce, či židovských skautov pôsobiacich v rôznych spolkoch (Hašomer Kadimah, Hašomer Hacair, Brit Trumpeldor, Makabi Hacair). Po vojne zemplínski skauti a skautky boli združení v Slovenskom Junákovi a dosiahli úctyhodný počet. Napr. vo Vranove nad Topľou, ktorý po vojne bol iba menším mestečkom pracovalo 120 skautov a skautiek.

Pomerne silný bol skautský nástup aj v prvej polovici 90-tych rokov. Postupne sa skauting obnovil Michalovciach, Sobranciach, Vranove nad Topľou, Strážskom, Humennom, Medzilaborciach, či neskôr „na zelenej lúke“ aj v Stropkove. Skautské oddiely pracovali aj vo väčších obciach napr. Slovenskej Kajni, Hudcovciach, Bukovciach, Čičave, Hlaváčovi skauti aj Úbreži, Zemplínskej Teplici, ...

V druhej polovici 90-tych ale nastal útlm a oddiely začali zanikať. Na konci minulého desaťročia vznikla situácia, že zo zemplínskych oddielov ostali pracovať iba Humennom, Medzilaborciach, Stropkove a Čičave. Skauting na južnom Zemplíne „zmizol“ úplne.

OBLASTNÍK

Oživenie skautingu na Zemplíne sa stalo pre Východoslovenskú oblastnú radu prioritou ale výsledok sa nedostavoval. Na zmene situácie má nemalú zásluhu súčasný člen rady pre rozvoj

Michal Novák – Číňan. Prvou lastovičkou bolo obnovenie skautingu vo Vranove nad Topľou. Nasledoval oddiel vo Snine a 13. apríla 2015 zahájil svoju činnosť aj oddiel v Michalovciach. Za týmto výsledkom je mnoho práce, aj výjazdov do zemplínskych miest.

Dňa 28. februára sa v Humennom uskutočnilo pracovné stretnutie činovníkov zemplínskeho regiónu. Bol zameraný na rozvoj skautingu. Za oblasť sa rokovania zúčastnili Michal Novák a Jozef Mikloš. Za domáci 120. zbor sa rokovania zúčastnil zborový vodca Jozef Lenarčíč – Cichý, Juliana Radová, Adrián Fedurco, za oddiel v Medzilaborciach Dominika a Patrícia Blaškové, za 133.zbor Čičava Martin Mekel, Daniela Hrehová, za oddiel vo Vranove nad Topľou Igor Caban, Marián Varchol a oddiel v Snine Eduard Chrin. Dohodli sa na zorganizovaní Zemplínskych skautských dní a realizácii oblastného radcovského kurzu priamo v regióne Zemplína.

Posledný výjazd sa uskutočnil 14. apríla. Bol do Hudcoviec, kde sa zišli s Cyrilom a Erikou Kulhovcami, bývalými činovníkmi zaniknutého 84. zboru Mustang. Aj tu cieľom návštevy bolo obnovenie spolupráce pri oživovaní zemplínskeho skautingu.

VEĽKÉ VYTIE NA BRANISKU

V dňoch 17. až 18. apríla sa Kannom zišlo „Veľké vytie“ – rokovanie činovníkov oblasti a slovenského okolia. Po dlhšej dobe nás navštívili členovia Náčelníctva Slovenského skautingu. Prišla zástupkyňa náčelníka Lucia Jakubíková, predseda Rady pre vzdelávanie Peter Knapík, zahraničný komisár Marián Lezo, samozrejme že nechýbal ani náš člen náčelníctva – Daniel Slivka – Xavier predseda Duchovnej rady. Prítomný bol aj riaditeľ ústredia SLSK Juraj Lizák – Kocúr. Za Východoslovenskú oblastnú radu boli prítomní vodca oblasti Mišo Rabatin, jeho zástupca Martin Raškovský, oblastná inštruktorka Adela Tkáčová - Delissa, ekonóm Michal Macák - Pončo a rozvojár Michal Novák - Číňan. Prítomný bol aj strieborný vlk Jozef Mikloš – Mufi. V piatok večer sa uskutočnilo rokovanie oblastnej rady, kde sa prerokovali jednak vnútorné záležitosti oblasti, jednak otázky súvisiace so spoluprácou medzi náčelníctvom a nižšími zložkami – teda našou oblasťou.

V sobotu sa uskutočnila – rozšírená oblastná rada o zástupcov východoslovenských zborov. Zišli sa zástupcovia 33.zboru Ordo salinae Prešov – Solivar, 49.zboru Geronimo Prešov, 65.zboru Brabeňaki Sabinov, 67.zboru Stropkov, 68.zboru Biele vrany Košice, 112.zboru Prameň Prešov – Sekčov a 126.zboru prof. Hlaváča Hermanovce. Zo samostatných oddielov to boli zástupcovia Kysaku, Sniny a Vranova nad Topľou. Celkove sa zúčastnilo 24 účastníkov. Jedným z bodom programu bolo aj slávnostné udelenie oblastného ocenenia za rok 2014. Cenu získal Xavier Slivka za prácu odvedenú v náčelníctve SLSK, aj v oblasti na poste inštruktora. Cenou je keramická soška anjela so skautskou ľaliou. Medzi dôležité body patrili aktuálne informácie o činnosti východoslovenských zborov, problémy hatiace rozvoj zborov a oddielov (dali by sa zhrnúť: klubové priestory – financie – časová zaťaženosť a záujmy súčasnej mládeže), tohoročná registrácia. Súčinnosť a spolupráca zborov a oddielov v oblasti. Nechýbali informácie o pripravovaných vzdelávacích oblastných podujatiach, či rozvoji skautingu v oblasti. Ten v súčasnej dobe pokročil hlavne v regióne Zemplína. Toho roku vznikol nový oddiel v Snine a pred pár dňami aj v Michalovciach. Nechýbala ani debata o oblastných voľnočasových aktivitách, či o ďalších prácach na chate. Tú si účastníci mohli hneď prezrieť a posúdiť čo sa na nej nové urobilo a čo ešte treba. Z voľnočasových aktivít bola pozornosť venovaná pripravovanému medzinárodnému oblastnému tábore Soví owlsh.

Vzrušenejšia debata bola ešte o táborových prepadoch. K dispozícii boli tri návrhy riešenia tohto problému. Delegáti schôdze odhlasovali variant spracovaný Erikom Prestlom – Pixelom

OBLASTNÍK

(49.zbor Prešov). Nebol obšírny, bol stručný, ale problematiku „táborových prepádov“ plne vystihoval. Nechýbali ani otázky na členov náčelníctva a riaditeľa ústredia. Bolo zjavné, že rovnošatová otázka je stále aktuálna. Samozrejme, bolo dostatok času aj na „dvojstranné rokovania“, vzájomné nadväzovanie kontaktov a pomoci pri materiálnom zabezpečení táborov, aj relax.

Celkove sa mi stretnutie na Kannom javilo v pozitívnom svetle. O to viac, že svojou návštevou nás poctili aj zástupcovia najvyšších orgánov Slovenského skautingu. Prerokovalo sa mnoho otázok súvisiacich so skautským životom v našom regióne a utužovanie vzájomných kontaktov medzi činovníkmi posilňuje skautského ducha, aj pocit príslušnosti k oblasti. Určite to nebola zbytočne premárnená sobota.

STRETNUTIE STARŠÍCH SKAUTOV A SKAUTIEK VSO

Dospelí pre skautské hnutie vykonali kus poctivej a záslužnej práce. Napriek tomu v mládežníckej organizácii sú trocha v ústraní. Preto snahou Východoslovenskej skautskej oblasti je aspoň raz za čas zorganizovať podujatie čisto len pre oldskautov a oldskautky. Minuloročné oblastné stretnutie OS sa uskutočnilo v Košiciach v klubovni. Toho roku bolo pre zmenu v prírode.

Počas letných dní svet zalievajú slnečné lúče a obloha je pozametaná do posledného obláčika. Takýto krásny deň bol aj v malebnom prostredí lesného údolia Borkút, medzi mestom

OBLASTNÍK

Prešov a Haniskou pri Prešove. Tu sa uskutočnilo stretnutie starších skautov a skautiek Východoslovenskej skautskej oblasti. Stretnutie sa konalo v nedeľu 31. mája 2015, viedol ho brat

Mufi, ktorému pomáhal brat Unkas (obaja zo 49. zboru Geronimo Prešov). Účastníci prišli z rôznych zborov. Suverénne najpočetnejšie zastúpenie bolo z oddielu dospelých zo 126. zboru prof. Hlaváča Hermanovce. Pod vedením jeho vodcu br. Kalyho. Zo vzdialenejších častí oblasti to boli Tanka s Mišom a vnučkou zo samostatného oddielu Vranov nad Topľou, či setra Lenka zo 68. zboru Biele vrany Košice. Východoslovenskú oblastnú radu zastupoval brat Číňan z Kysaku.

Po zahájení a vzájomnom predstavení nasledovala výmena názorov a skúseností z práce v skautských oddieloch. Poukázalo sa na slabší záujem mládeže o činnosť v prírode a spoluprácu so staršími skautmi. Snáď je to aj dôsledok slabšej osvety a spolupráce. Pred opekačkou sme ešte stihli zhodnotiť činnosť jednotlivých oddielov starších skautov a skautiek. Zdatnejší ešte vybehli na kopec Furča kde sa nachádza pamätník obetiam sedliackeho povstania z roku 1830. S klúdom môžeme povedať, že sme strávili príjemný deň v peknom prostredí a dobrého počasia. Atmosféra stretnutia bola výborná.

Na záver moje hodnotenie: Bolo to milé stretnutie a malo by sa konať častejšie, hlavne pravidelne.

V Hermanovciach, 8. júna 2015.

Ondrej Marcin

Typ na výlet

NEZNÁME ROKLINY NA BRANISKU

To, že pohorie Branisko je prevažne krasového pôvodu netreba nijako zvlášť zdôrazňovať. Vari každý z nás pozná Lačnovský krasový kaňon, skalné útvary Kamenná baba, Mojžišov stĺp, Vrátnica, či jaskyňu Zla džura. Turisticky zdatnejší aj prírodné útvary a skalnú bránu na Rajtopikách. Ale pomerne málo ľudí vie o tiesňavách v závere Kopytovskej doliny.

Lokalita sa nachádza v závere doliny za bývalým pionierskym táborom, dnes rekreačným strediskom Zlaté kopyto. Prejdete cez (alebo okolo) areálu za doprovodu štekajúcich psov a koní so smutným pohľadom až úplne na konci nájdete opustenú poľovnícku chatu. Za ňou ak sa vydáte po potoku vpravo prídete k nástupu rokliny Voroblík. Ak potôčkom (väčšinou) bez vody vľavo, dostanete sa k nástupu rokliny Chmeľová. Tiesňava Voroblík by však mala byť známa našim starším skautom. V roku 2000 prešovskí skauti v nej inštalovali drevené rebríky. Tie ale za roky odviaľ čas a odniesla voda (na fotke Unkas na skautskom rebríku). Ktosi tam nainštaloval via feratu – železnú cestu. Nevie sme síce kto, ale nápad to nebol zlý. Možno že roklinu mal aj vyznačovať náučným chodníkom.

Od betonovej hrádze postupujeme tiesňavou. Menšie skalné stupne v riečisku prekonávame voľným lezením. Až pri vyššom vodopáde sú umiestnené kovové kramle a reťaz. Za ním prechádzame popod takmer zrútený drevený mostík a dostaneme sa ku kaskádovému vodopádu. Aj tu nachádzame v skale zapustené kramle a reťaze. Po prekonaní tohto náročného úseku sa zdá, že tiesňava skončila. Omyl! Po riečisku síce prejdete kus „nezáživnej“ cesty, potom tiesňava pokračuje

znova. Ale bez technických pomôcok, ktoré už nie sú potrebné. Po prejení toho úseku vľavo vo svahu je menšia jaskynka. Aj do nej bol niekedy drevený rebrík, za tých 15 rokov je už dávno po ňom. Vystupujete údolím až prídete k ďalšiemu Y. Vľavo môžete ísť riečiskom, ktoré končí pod miestom táborov 112. zboru Prešov - Sekčov. Vpravo po ceste sa dostane na lúky nad obcou Lačnov.

Ľavá roklina Chmeľová je podstatne kratšia, sprístupnená via feratou ale nie je. Niektoré úseky sa dajú zdolať voľným lezením, záverečný trojitý vodopád nie. Proti prúdu po pravej strane sa ale dá dostať

poľovníckym (alebo lesníckym?) neznačeným chodníčkom. Od prameňa potom roklinou dole, ale aj s horolezeckým vybavením. Voroblík sa dá zvládnuť (vďaka technickému zabezpečeniu) aj bez

namočenia. Chmeľová určite nie. Ak pôjdete ďalej proti prúdu (riečisko je ale takmer stále bez vody) od spomínaného prameňa, po pravej ruke vo svahu je vchod do jaskyne Chmeľová. Potom nasleduje lúka, lepšie povedané rozrytá skládka dreva. Stúpaním lesnou cestou by ste sa dostali na miesto tábora 109. zboru Prešov z roku 2001 v sedle medzi pohoriami Branisko a Bachureň. Alebo od jaskyne prejdete zalesneným hrebienkom a zostúpите do údolia Voroblík.

O roklinách vie iba pár „fajnšmekrov“. Nie sú vyznačené žiadnym turistickým značením. Sú málo navštevované a dostatočne „divoké“. Výprava nie je vhodná pre mladšie skautské vekové skupiny, pre starších (roveri, či po novom rangers) áno. Je potrebné (hlavne na Chmeľovú) mať dostatočné vybavenie a byť primerane opatrný. A samozrejme, správať sa tak, aby sme do toho skvostu prírody negatívne nezasahovali.

Pre činovníkov na zamyslenie

JE NUTNÝ SKAUTSKÝ SĽUB?

Opakovanie je vraj matka múdrosti. Článok pod týmto názvom vyšiel v Oblastníku č.4, ročník 2003. Nemôžem sa ale zbaviť zlého dojmu že aktuálny je dodnes. Citujem pôvodný text:

V roku 1999 v Durbane na svetovej konferencii WOSM definovali poslanie skautingu takto: Poslaním skautingu je prispieť k výchove mladých ľudí prostredníctvom hodnotového systému založeného na skautskom sľube a zákone.

Tento hodnotový systém je zakotvený aj v Stanovách Slovenského skautingu: „Prijatie dobrovoľného záväzku prostredníctvom zákona a sľubu“.

V praxi sa stretávam, že v našich zboroch sú aj niekoľko roční skauti (skautky) vlastne nováčikmi – nemajú skautský sľub. V ich zbore je totiž skautský sľub za odmenu, musia si ho zaslúžiť. Otázkou je, aké zásluhy musia mať aby mohli sľubovať?

Je pravdou, že formálne zaplatením členského príspevku a registráciou v oddiele sa stávajú členmi skautskej organizácie. Podieľajú sa na činnosti a zároveň sú aj poistení. Povieme si: „Načo je potom skautský sľub?“ Ten má viac aspektov:

- Sľubom prijíma skaut (skautka) záväzok voči sebe, že sa bude snažiť dodržiavať slová skautského sľubu a zákona, že sa stotožnil s myšlienkami skautingu.
- Sľubom prijíma záväzok voči ostatným skautom a skautkám, že im bude bratom (sestrou)
- Sľubom sa stáva plnoprávnym členom svetovej skautskej rodiny. Čiže skautom (skautkou) sa stáva až po sľube. Bratia vodcovia a inštruktori, myslíte si že to nie je pre sľubujúceho aj dostatočnou motiváciou do ďalšej skautskej činnosti?

Ďalšiu časť pôvodného článku skrátim. Nováčik má sľubovať po splnení podmienok nováčikovskej skúšky. Pravdu povediac nároky na zloženie skúšky nie sú náročné. Skôr by som povedal, že nováčikovská doba je nato aby:

- Adaptoval sa v skautskom kolektíve.
- Rozmyslel si či skautská činnosť ho oslovila a chce v nej pokračovať.
- Aby sa oboznámil so základnými zásadami skautingu.

Je jasné..... ak mu neseď kolektív – nováčik odíde to skúsiť inde. Odíde aj z dôvodu ak činnosť mu „nesadne“ a je preňho nezaujímavá. Určite by mal odísť ak skautské zásady považuje za prežitok a

s nimi sa nestotožňuje. **Ale ak sa rozhodne skautovať ďalej – nie je dôvod aby mu nebol skautský sľub umožnený !**

Pokračovanie pôvodného textu: Ak nováčikom po splnení podmienok nedáme sľubovať, budeme od nich požadovať zázraky ktoré nováčikovská skúška neobsahuje, môžu stratiť motiváciu a nakoniec zo skautingu sklamaní odídu.

Alebo dôjde k devastácii skautského sľubu. Ak sa nám niekto poctivo zúčastňuje činnosti viac rokov, potom dôjde k záveru že skautský sľub je iba formalita k činnosti v skautingu nepotrebná. Potom sa môže stať, že vám povie: „Skautský sľub? Načo mi bude, ja ho vôbec nepotrebujem.“ (Pozn. skutočný citát, bola to vedúca oddielu tesne predtým než mala nastúpiť LŠ. Vtedy bol impulzom k napísaniu tohto článku).

Pôvodný článok pokračoval ďalej, bol adresovaný vodcom, činovníkom a radcom. Ale,.. kto to bude čítať? Chcel by som ale pokračovať z „novšieho súdka“.

Keď som minulého roku v Médiu prečítal vyjadrenie vodcu nemenovanej lesnej školy a absolventa GILŠ, vyvolalo vo mne pozitívnu reakciu. Aj on predtým zastával názor, že skautský sľub nemôže nováčik získať len tak a nováčikom môže byť aj pár rokov. Ale teraz, po rokoch si uvedomil, že skautský sľub má silný motivačný náboj, aj záväzok. Súhlasím s ním. Ale nezdá sa vám, že to mu mal niektorý z inštruktorov prezradiť už v čase, keď ešte on sám robil vodcovskú lesnú školu?

V mnohých zboroch máme správne partie chalanov, či dievčat. Zhruba vo veku rangers. Niektorí sú v našej organizácii už nejaký rôčik. Ak ich treba, sú „poruke“. Podieľajú sa pri vedení družín, zabezpečení voľnočasových aktivít pre verejnosť, pomáhajú počas letných táborov,..... A mnohým z nich ani po roku ich vodcovia neumožnili zložiť skautský sľub. Nevieť čo majú ešte splniť aby si skautský sľub zaslúžili..... To ešte nestihli splniť podmienky nováčikovskej skúšky, alebo skautský sľub je pre bratov činovníkov iba formalitou? Ak k činnosti v našej organizácii pristupujú aktívne – načo ešte ich skautskí nadriadení čakajú? Umožnením skautského sľubu ich namotivujeme k skautskému rastu a ako sa vyjadril brat inštruktor, aj ich zaväzujeme. Opačnému postupu hovorím skôr demotivácia.

Pred dvanástimi rokmi som článok ukončil tým, aby sa zodpovední činovníci skúsili sami pozrieť do zrkadla (citujem): .... potom sa tiež lepšie pozrite na seba. Či ste ich správne motivovali, či činnosť oddielu je na správnej úrovni a zodpovedá vekovej skladbe. Či vami pripravovaný program vie vašich členov zaujať tak, aby sa aktívne do neho zapojili? Možno, že tí „mazáci“ sú leniví a sľub si naozaj nezaslúžia. Ale je celkom možné, že vy – vodcovia si nezaslúžite vodcovský dekrét. To som napísal v auguste roku 2003. Okrem tých dvoch vsuviek zo súčasnosti. Nebol adresovaný súčasným vodcom. Zmenila sa za tie roky situácia k lepšiemu? Mám obavy že veľmi nie.....

Mufi

AKTUALITY, AJ NEAKTUÁLNE

V Deň skautov – 24. apríla na celom Slovensku prebiehal „Deň so skautskou šatkou“. Hneď nasledoval víkend počas ktorého pri príležitosti sviatku patróna skautov sv. Juraja prebiehali rôzne zborové a oddielové akcie. Otvorenú akciu spojenú s táborákom usporiadal 120. zbor prof. Bileca Humenné. Na ňom sa zúčastnili aj skautky a skauti zo Sniny, z Michaloviec, či Vranova nad Topľou.

OBLASTNÍK

Dňa 7. júna uskutočnili pri príležitosti stého výročia založenia prvého maďarského skautského oddielu v Košiciach maďarskí skauti a skautky v lokalite Ryba zborové podujatie. V Košiciach pôsobí v rámci Zväzu maďarských skautov na Slovensku 17. zbor Františka Rákocziho

Druhého. Ako hostia sa podujatia zúčastnili aj slovenskí skauti a skautky 68. zboru Biele vrany Košice a za Východoslovenskú oblasť sa ho zúčastnil br. Pončo s rodinou.

Zemplínsky sv. Juraj (foto Jozef Lenarčíč, 120.zbor prof. Bileca Humenné)

Medzi prvými, hneď 1. júla začal táboriť 7. oddiel vlčat 49. zboru Geronimo Prešov. Tábor sa uskutočnil na Kannom a viedol jeho vodca Henrich Sorger – Leto. Po mnohých rokoch je prvý samostatný tábor tejto vekovej kategórie. Nie že by oddiely vlčat a včielok medzitým neexistovali. Táborili však v rámci zborových táborov.

Takmer súbežne s nimi realizovali svoj prvý samostatný tábor aj oddiely vo Vranove a Snine. Táborili na pozemku Cyrila Kulhu v katastri obce Hudcovce. Tábor viedol Igor Caban z Vranova a Edo Chrin zo Sniny. Výdatne im pri tom pomáhala nositeľka Radu Strieborného

OBLASTNÍK

trojlístka Tanka Treľová. Tábor sa zúčastnilo 25 detí z oboch oddielov. Tábor pravidelne navštevovali Erika a Cyril Kulhovci, bývalí činovníci zaniknutého 84. zboru Mustang Hudcovce.

112.zbor Prameň Prešov – Sekčov táboril v Spišsko – šarišskom medzihorí pri obci Vislanka. Prvý týždeň táboril kompletný zbor. Po týždni končili vlčatá a včielky, skauti a skautky pokračovali ďalší týždeň. Tábor viedol Filip Hrabčák. Po nich na tomto táborisku uskutočnil letný tábor aj 33. zbor Prešov – Solivar a 46. zbor z Krompách.

68. zbor Biele vrany Košice už tradične táborí po oddieloch. Toho roku sa ich tábor uskutočnil v Stolických vrchoch pri obci Rejdová. 126. zbor prof. Hlaváča Hermanovce táboril v Tulčíku. V prvej polovici augusta táborila časť 49. zboru znova na Kannom a 120. zbor prof. Bileca Humenné pri obci Kamienka.

Na prelome júla a augusta sa v údolí Sopotnice pri obci Sedlice uskutočnil slovensko – český skautský tábor. Z českej strany sa zúčastnili oddiel skautov a oddiel skautiek Svazu skautů a skautek České republiky z Jevíčka. Viedol ich Petr Votroubek – Ferda, ktorý je zároveň aj starostom ich zväzu (na fotke v žltom tričku). Slovenskú stranu zastupovali prevažne skauti a skautky Východoslovenskej oblasti, ktorá bola aj organizátorom tábora. Medzi účastníkmi boli zastúpené hlavne 112. zbor Prešov – Sekčov, 8. oddiel Kysak, oddiel Okružle zo 67. zboru Stropkov, 33. zbor Prešov – Solivar,..... Počas tábora bol bohatý program: výlet do Slovenského raja, na Spišský hrad, splav Hornádu (ktorý zabezpečovali chlapci zo 49. zboru Prešov), ukážka sokoliarstva a ľudových remesiel, národné dni atď.

Čriepky z nedeľného čísla Owlsh Wisdom.....

Nedeľa: Dnes je, ako sa hovorí, taký krásny deň, že kto včera umrel, dneska môže banovať.

Hľadá se chlupaté blond'avé dítě slyšící na jméno Yetti. Naposledy bylo spatřeno v okolí lomu Suchá Dolina. Kdo ho najde, nechť jej přiváže ke stožáru.

Návnada na nedeľu:

Vyletel sokol,
pršalo zmokol,
prechladol zdochol.

Z programového hľadiska v najbližšom čase očakávame pondelok, utorok, a silne predpokladáme, že príde aj streda.....

Soví Owlis 2015

Bol asi týždeň pred začiatkom Owlislu a ja som začal mať obavy ako to celé dopadne... No prvý deň predvoja ma ubezpečil, že ľudia, ktorí sa podujali stráviť s nami 10 dní na tomto medzinárodnom tábore sú tak správne strelení a celé to dobre dopadne. A som rád, že som sa nemýlil. ☺ Po víkende plnom poctivých príprav prišiel prvý deň netradičného projektu, teda tábora a pätnásť Čechov a niečo vyše dvadsaťpäť Slovákov pobežovalo ako v mravenisku po táborovej lúke v Sedliciach. A teraz som chcel pokračovať v tom, čo všetko účastníci zažili, čo robili, aké výlety absolvovali, či čomu novému sa naučili. No verím, že osobná debata s nimi a pár fotografií napovie viac ako tento krátky článok. Za seba chcem len povedať, že som rád, že som sa na to celé nechal nahovoriť. Ďakujem za novú skúsenosť, kontakty a priateľstvá. Hlavné ďakujem, ale patrí Pončovi, Delisse a Ihličke, bez ktorých by sa to celé nepodarilo zrealizovať.

Číňan

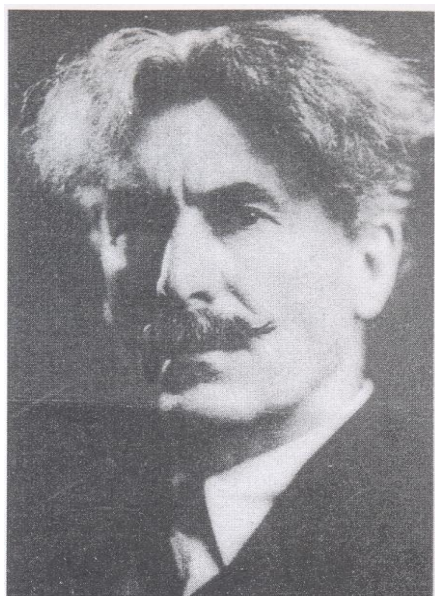

Viac foto na konci ☺

PRÍBUZNÍ

V poslednom čísle Oblasťníka ma zaujal Pixelov príspevok Indiáni a skauting. Zaoberá sa osobnosťou Ernesta Thompsona Setona a hnutím Lesnej múdrosti – woodcraftu. Predpokladám, že Pixel ho stiahol z internetu a rád by som sa niečo dozvedel o skutočnom autorovi. Jeho pohľad na túto tému sa mi zdá dosť zjednodušený. Nič nie je čierno - biele tak, ako sa na prvý pohľad zdá.

Ernest Evan
Thompson - Seton

A už vôbec netuším ako sa v súčasnosti na skautských kurzoch a lesných školách vzťah skautingu a woodcraftu vysvetľuje. Keď som absolvoval ja skautské kurzy, jednoznačne v histórii skautingu E. T. Seton zaujímal prvé miesto ako hlavný predchodca skautingu. Ale nebol to ešte skauting. On založil woodcraft. Mal so skautingom mnoho spoločných črt, ale v mnohom sa od neho líšil. Je to hnutie ktoré vychádza čisto z amerických podmienok. Preto za ideál zvolil pôvodných obyvateľov Ameriky – Indiánov. Otázkou založenia mládežníckeho hnutia sa zaoberal už v roku 1900, teda dávno pred Robertom Baden Powellom. Už v 1902 založil hnutie mládeže pod názvom Woodcraft Indians. Spoločenské podmienky v USA sa podstatne líšili od podmienok v Britskom impériu. Robert Baden Powell vychádzal z európskych podmienok a ešte navyše z podmienok britskej monarchie. Obaja navzájom komunikovali, vymieňali (niekedy aj protichodné) názory, aj sa osobne stretli. Lenže americký woodcraft nebol prijateľný pre Európana – príslušníka feudálnej vrstvy a skauting v britskom ponímaní zase nebol prijateľný pre Američana - republikána. Zakladateľ skautingu nemal v úmysle

importovať Woodcraft Indians do Európy. Navyše pri skautskej organizačnej štruktúre použil armádne skúsenosti, ktoré Setonovi boli úplne cudzie. U oboch dôležitú úlohu zohrávala príroda, pobyt v nej a jej poznávanie. Ich pohľad na formu ako to realizovať bol ale rozdielny. Bí-Pí predsa niektoré prvky woodcraftu a Setonove skúsenosti v skautingu použil. Prevláda názor (osobne s ním súhlasím) že woodcraft obohatil skauting o prvky romantiky. Napriek rozdielnym názorom E. T. Setom bol ústretový a vznik skautingu v USA podporil. Dokonca sa stal jeho jediným náčelníkom. Predpokladal však, že americký skauting bude prispôsobený a obohatený o americké špecifiká a tradície. Vtedajšie vedenie Boy Scouts of America však otrocky a nezmyselne kopírovalo britský model ktorý nebol veľmi vhodný pre demokratické podmienky v USA. To zákonite muselo spôsobiť rozkol a rozchod E. T. Setona so skautingom a jeho návrat k woodcraftu. Britský model napríklad plne vyhovoval Rakúšanom v rakúskych krajinách, či Maďarom v Uhorsku spojených do jednej cisársko – kráľovskej monarchie. Ale nevyhovoval v nej národom ujarmeným, napr. Čechom.

V ČECHÁCH PO SVOJOM

Český stredoškolský profesor a cvičiteľ Sokola Antonín Benjamín Svojsík sa na svojich cestách po svete oboznámil s oboma koncepciami – americkou, aj britskou. V roku 1911 začal prekladať Baden Powellovu príručku Scouting for boys do češtiny. Vedel však, že iba doslovný preklad knihy spracovaný na podmienky britskej monarchie a koloniálneho impéria by v Čechách dospelí aj mládež zásadne odmietli. Požiadal o pomoc predstaviteľov českej vedy a kultúry, vzal do úvahy historické skúsenosti aj národné tradície. Zemský školný inšpektor František Bílý dal

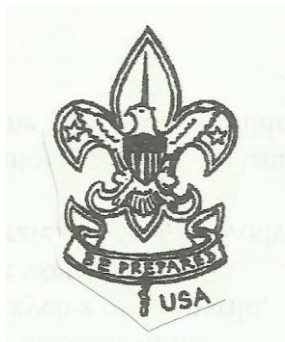
ktorý sa stáva takmer morom pre náš dorast, ktorý ho nesmierne pestuje a odvracia ho od všetkých ušľachtilých záujmov.“ Na nižších úrovniach to záležalo od konkrétnych ľudí. Spolupráca skauting a woodcraft na rozdiel od vedení však existovala.

Pozitívny vplyv na tom mal aj E. T. Seton pri návšteve Československa. V Prahe dňa 23.12.1938 navštívil ústredie Zväzu junákov – skautov a skautiek Republiky Československej. Zišiel sa s predstaviteľmi náčelníctva, aj zástupcami skautských pražských oddielov. Dňa 25.12.1938 sa zúčastnil snemu Ligy československých woodcrafterov. Na ňom bol E. T. Setonovi udelený titul čestného náčelníka Čs. woodcraftu. Zakladateľ woodcraftu bol proti rivalite medzi oboma príbuznými hnutiami. Svedčí to veľkosti jeho osobnosti. Po Setonovej návšteve došlo k značnému zlepšeniu vzťahov medzi skautingom a Ligou lesnej múdrosti. Predpokladám, že aj v súčasnosti sa v Čechách skautské a woodcrafterské hnutie navzájom toleruje. Federálne náčelníctvo Českého a Slovenského skautingu v roku 1990 udelilo najstaršiemu členovi Ligy lesnej múdrosti Františkovi Kupkovi – Jánošovi zlatý stupeň najvyššieho československého federálneho skautského vyznamenania – Rad čestnej ľalie v trojlístku.

Keďže, ako som napísal my sme „potomkami českého modelu skautingu“ nevidím dôvod aby sme sa k odkazu Ernesta T. Setona nemali hlásiť. Tak ako aj k lordovi Baden Powellovi of Gilwell, či Antonínovi B. Svojsíkovi. Ich odkaz je stále živý aj pre mnohých českých a slovenských woodcrafterov a trampov. Zopár „ortodoxných talibancov“ (je jedno či woodcrafteri, skauti, alebo trampí) bude síce túto skutočnosť popierať, „konkurentov“ haniť a oplŕúvať. Nič to nezmení na fakte že máme spoločné korene. Aj keď dnes už ide o samostatné hnutia. A to je na týchto hnutiach krásne. Vychádzajú z tradícií a historických koreňov, ale nie sú plesnivou konzervou v kúte na polici. Žijú, vyvíjajú sa a obohacujú o nové progresívne prvky.

Mufi

SKAUTSKÉ LETO V USA

Nad možnosťou stráviť leto v americkom skautskom tábore a dokonca mať za to zaplatené som rozmýšľala ešte od predošlého leta a ver mi, ročné čakanie na to, že do čoho (a či vôbec) to ja vlastne idem, bolo veľmi zdĺhavé a netrpezlivé, ale teraz už môžem s určitosťou povedať, že lepšie som sa rozhodnúť ani nemohla a každý jeden deň tam stál naozaj za to!

Dva a pol mesiaca som strávila v Spojených štátoch - celý jún, júl a v polovici augusta som už bola naspäť doma. Tie prvé dva patrili skautskému tábore v Južnej Dakote a zvyšok cestovaniu po Chicagu, New Yorku a nakoniec Niagarské vodopády.

Teraz však k tej táborovej časti. Tábor samotný bol celkom odlišný od tých našich, skauting ale funguje na viac-menej rovnakých princípoch. Skauti v Amerike sú, možno trochu prekvapivo, oddelení v dvoch samostatne fungujúcich organizáciách – jedna čisto chlapčenská a druhá čisto dievčenská, každá s niekoľko miliónmi členov a obrovskými rozpočtami. Ved' len také národné Jamboree s viac než 40 000 účastníkmi organizované BSA (Boy Scouts of America) stojí každého skauta 900 dolárov, takže nejaké štyri milióniky za 7-dňovú akciu. ☺

Tábor, v ktorom som pracovala, bol obrovský, s niekoľkými budovami, elektrinou, vodou a samozrejme, s wifi. Areál tábora bol rozdelený na niekoľko oblastí a v každej z nich sa učil iný typ odboriek, čo bola v podstate hlavná náplň programu. Ja som napríklad učila v Nature Lodge

odborky nazvané Environmental Science a Forestry. Ďalšie oblasti boli vodný areál (súčasťou bolo jazero), strelecké športy, outdoor, ručné práce a pod. Každý týždeň prišli iní skauti – začal ďalší turnus, ktorý trval od nedele do soboty, a tak sme mali v sobotu stále voľno. To sme využívali na rôzne výlety do okolia s táborovou dodávkou a ľuďmi zo staffu, pochádzajúcimi zo všetkých amerických štátov, napr. do Mount Rushmore – veľmi známy pamätník prezidentov vytesaných do skál. Nás, staffákov, bolo okolo 40 a detí bolo rôzne každý týždeň, v rozmedzí 60-450 skautov na týždeň, s tým, že oni mali vlastné stany a my sme bývali v chatkách. Doobeda a poobede sa učili odborky, ranný a večerný nástup bol tiež každodennou súčasťou a večerný program sa stále líšil, kde 2-krát do týždňa nechýbal ani táborák. Vo štvrtky bol medzinárodný deň, kedy sme ja a druhý zahraničný skaut z Bangladéšu prezentovali o skautingu v našich končinách a o krajine samotnej a zároveň sa v tie dni vedľa americkej vlajky týčila bangladéška a aj tá slovenská. ☺

Po úspešne zvládnutom pobyte na tábore som si ešte Ameriku chcela aspoň trochu užiť, a tak som navštívila ešte vyššie spomínané miesta a všetky ich najznámejšie turistické lákadlá. Taký New York bol obrovským rozdielom po vyľudnenej Južnej Dakote a zároveň aj neskutočným zážitkom.

Na záver asi len toľko, že takáto ponuka sa nenaskytne každému bežnému smrteľníkovi a ty ako skaut máš jedinečnú príležitosť podstúpiť niečo podobné ako ja – spoznať skauting a kultúru inej krajiny, nových úžasných ľudí, naostro si precvičiť angličtinu, vidieť miesta, ktoré väčšina pozná len z filmov a prípadne si aj trošku finančne prilepiť. A hlavne získať nespočetné množstvo skvelých zážitkov a skúseností.

Do tohto článku sa však ale ani zďaleka nezmestilo toľko, koľko by som toho mala na srdci, a preto ak Ťa americko-skautské leto upútalo a máš na mňa ďalšie otázky, pokojne ma kontaktuj na emuska9797@gmail.com a ja viac než rada na všetko odpoviem. ☺

Ema, 68. zbor Biele Vraný Košice

VZDELÁVACIE AKCIE V NAŠOM REGIÓNE

Na území našej oblasti sa uskutočnila letná časť Slovenskej ekumenickej lesnej školy. Realizovala sa na samote Šembera v blízkosti obce Okružle. Lesnú školu viedol náčelník Slovenského skautingu Peter Linek – Bill. Z podtatranskej oblasti v inštruktorskem tíme LŠ sú aj Ján Mitrík – Gekon a Adam Brodanský – Bigfot. Jedným z inštruktorov realizačného tímu LŠ je aj náš Vilo Kolcun zo 67. zboru Stropkov a Katarína Kráľová – Princezná to 112. zboru Prešov – Sekčov.

Oblasťný radcovský kurz. Letná časť radcovského kurzu sa uskutočnila v týždňovej táborevej forme na táborisku Kulhovcov pri Hudcovciach. Radcovské kurzy touto „lesnou“ formou prebiehali v rokoch 2001 až 2004. Potom nabehol trend víkendovou formou. Po jedenástich rokoch sa experimentálne nabehlo na starý štýl. Obidve tieto formy majú svoje klady, aj zápory. Na analýzu tohoročného radcovského kurzu ešte čakáme. Od nej závisí, akú formu oblastná rada zvolí na budúci rok. Dáme sa prekvapiť.

Kurz viedla oblastná inštruktorka Adela Tkáčová - Delissa a pri programovej časti vypomáhali Alžbeta Rusnáková - Akela, Fabián Filip a ďalší. V servisnom tíme bola aj Martina Selecká. Praktický výcvik zabezpečoval Erik Prestl – Pixel, Miloš Kollár a ďalší chalani z 49. zboru Geronimo. Kurzu sa zúčastnilo 24 účastníkov z rôznych zborov a oddielov Východoslovenskej oblasti.

JESEŇ 2015

Roverská akcia „Orava“ sa uskutočnila prvý septembrový víkend. Prestávka na ceste bola v Liptovskom Mikuláši, kde navštívili miestne ZOO. Ubytovatí boli v kaštieli v Mokradi. Ďalšie dni boli na poznávanie krás Oravy. Nechýbala ani prehliadka Oravského hradu. Akcie sa zúčastnila 14 rovierok a roverov východoslovenských zborov.

Dňa 12.9. sa na Holej hore pri Humennom uskutočnil Zemplínsky skautský zraz. Jeho hlavným organizátorom bol 120. zbor prof. Bileca Humenné vedený Jozefom Lenarčíčom – Cichým. Zrazu sa zúčastnili skauti a skautky zemplínskych skautských oddielov. V ten istý deň mal 33. zbor Prešov – Solivar zahájenie skautského roka na Borkúte.

R A D C Á K

2015 je prelomový rok,
Urobili sme s radcákom vpred skok.
Netrochárití!!..Týždeň??.. Dajme!!
Zorganizovať? Ooo, to dáme!

V Hudcovciach skaut Cyril býva,
16 koní isto neskrýva.
Kone sa hneď topkou stali,
od rána do večera ich hladkali.

Staffákov nebolo veľa,
no ani jeden nebol teľa :))))
Prednášali, hrali, mastili chleba,
všetko vyšlo jak bolo treba.

Účastníci – jedna báseň,
avšak v horúce dni chýbal bazén.
Potok bol a v ňom sranda,
nechýbala ešusovka riadna.

Skauti prišli z celej oblasti,
dakedy nevedeli čo od radosti,
podľa mňa boli úplne najlepší,
každý svojou prítomnosťou potešil.

Nehundrali, počúvali, prednášky zapisovali,
od najlepších kuchárov všetko spapali.
Rady cenné si zbierali,
aby super radcovali.

Všade len hic, ani mraku...
Poďme do toho bivaku!
Trošku dlhšie sme šli na hrad,
zistili, čo do vakov zobrať.

Keď konečne sme hore vyšli,
do brucha by sme niečo vtisli.
Pixel ale – ani nápad!
Oheň bez zápalky – to je základ.

Podarí sa, či nepodarí?
Nikto však nešiel spať hladný.
Pod hviezdami má noc vždy svoje čaro,
potešení neprišlo málo.

V zemi mäso sa varilo,
zo všetkých z nás sa parilo,
asi sme všetci boli radi,
po návrate šli rovno do vody.

30 skautov, gitara, slnko, sranda, les, príroda...
hrali sme hru Desat' aj Buldoga,
kolená a lakty z kože zdreli,
napriek tomu sme sa vždy nasmiali.

Posledný večer táborák horel,
niektorí pri ňom až po ranné zore.
Už však ako kamaráti,
museli sme sa domov vrátiť.

Keď to nakoniec chcem zhrnúť,
nechcelo sa mi odtiaľ zdrhnúť.
Únava bola, nebolo jej málo
avšak všetko mi za to stálo.

Delissa

BLAHOŽELANIA A JUBILEÁ

Jana Vinterová
a jej hostia

Vás pozývajú
na prezentáciu knihy

Spoločni sa
Pohľad do duše skauta

vo štvrtok 25. 6. 2015 o 17:00 hod.
vo Veritase v Košiciach
(Dominikánske nám. 8)

Hostia: František Mikloško, Michal Fabian st., Jaroslav Janečka

Dňa 25. júna sa uskutočnil krst knihy: Spoločni sa od členky 68. zboru Biele vrany Košice Jany Vinterovej – Juhasy. Dej knihy sa odohráva v skautskom prostredí. Pevne veríme že nie je poslednou.

Dňa 27. júna uzavreli manželstvo Marika Nagyová a náš oblastný vodca Mišo Rabatin.

Na známosť sa
všetkým dáva!

„Chystá sa svadba!“

Marika Nagyová & *Mišo Rabatin*
17. Novembra 81, Sabinov 17. Novembra 26, Sabinov

*My dvaja vieme, že k sebe patríme,
a preto rodine, priateľom, skautom a známym
oznamujeme, že sa zosobášime:*

27. júna 2015 o 15.30

— V KOSTOLE SV. DEMETRA V RAŽŇANOK —

Dňa 27. júla sa dožil 82. narodením významný prešovský činovník, bývalý vodca II. zboru vlčat Prešov, nositeľ striebornej medaily Za vernosť a vyznamenania Služba skautingu **Dušan Doliak – Balú**. Do ďalších rokov mu prajeme veľa zdravia a životného elánu.

Ďalej životné jubileá - narodeniny oslávili:

31.mája **Ján Vinter** – Johnny, vodca 68. zboru Biele vrany Košice. Nositeľ vyznamenania Služba skautingu 1. stupňa.

5. júna **Martin Kovalík** – Tammy, vodca 49. zboru Prešov, nositeľ vyznamenania Služba skautingu 2. stupňa.

7. júna **Anna Treľová** – Tanka skautská činovníčka z Vranova nad Topľou, nositeľka vyznamenania Skautská láska a Radu strieborného trojlístka.

18. júna **František Gura** – Ponny, zakladateľ 42. zboru prof.

Hlaváča Dlhá Lúka. Nositeľ vyznamenania Služba skautingu.

13. júla **Oskar Schiffler**, vodca 74. zboru Košice, nositeľ vyznamenania Služba skautingu 1. stupňa.

15. júla **Anna Zabloudilová** – Zanka, skautská činovníčka zo Strážskeho. Nositeľka vyznamenania Skautská láska.

3. augusta **Tibor Šarišský** – Slimák, zakladateľ 49. zboru Geronimo Prešov.

11. augusta oslávil narodeniny a rozšíril rady oldskautov **Michal Novák** – Čičan, už ostrieľaný činovník Východoslovenskej oblasti, člen 8. samostatného oddielu Kysak.

29. septembra oslávil okrúhle narodeniny (30 rokov) náš oblastný vodca **Mišo Rabatin**. Do ďalších desaťročí mu prajeme všetko naj, najlepšie.

Všetkým, aj tým, na ktorých sme nechtiac zabudli (chyba nám úplná databáza - ospravedľujeme sa), želáme do ďalších rokov pevné zdravie, pohody a šťastia. V skautskom, aj osobnom živote prajeme mnoho úspechov.

27. novembra osláví 15. narodeniny **Východoslovenská skautská oblasť**. Za chvíľu jej budeme musieť vybaviť občiansky preukaz....

HISTORICKÝ KALENDÁR - PRIPOMÍNAME SI:

7.6.1903 sa narodil Ing. **Alojz Janza** významný skautský činovník na Slovensku, ktorý pôsobil v Starom Smokovci. Bol dlhoročným členom krajinského vedenia a výkonným tajomníkom Zväzu junákov – skautov a skautiek Republiky Československej. Zomrel 12.11.1966.

3.7.1907 sa narodil RNDr. **Miloslav Stržínek**, rodák z Moravy, ktorého takmer celý život je spojený s východným Slovenskom. Pôsobil v Jasove, neskôr v Košiciach, určitý čas aj Bratislave. Počas vojny sa zapojil do protifašistického odboja. V roku 1945 bol na I. sneme zvolený za náčelníka Slovenského Junáka. V 50-tych rokoch bol vo vykonštruovanom procese odsúdený a väznený. V roku 1968 bol zvolený za miestonáčelníka federálneho Čs. Junáka. V roku 1969 vyznamenaný československým Radom strieborného vlka. Čestný náčelník Slovenského skautingu. Zomrel v Bratislave 11.3.1994.

OBLASTNÍK

10.7.2002 zomrel „dobrý duch prešovského skautingu“ Ing. **Karol Revický** – Grizzly (*10.1.1950). V roku 1968 absolvoval Slovenskú ústrednú lesnú školu v Klubine. Neskôr bol vodcom 3. oddielu skautov v Prešove. V roku 1989 sa zapojil do obnovy skautingu v meste. Bol členom okresnej skautskej rady, určitý čas aj okresným vodcom chlapčenského kmeňa. Najviac skautskej práce však odvedol ako hospodár II. zboru vlčat Prešov. Nositeľ vyznamenania Skautská láska.

16.7.1958 bol v Budapešti popravený **Pál Maléter**, rodák z Prešova (*4.9.1917). V 30-tych rokoch viedol v Prešove 5. oddiel maďarských skautov. Ešte pred vojnou sa rodina Maléterovcov presťahovala do Košíc. Už ako maďarský štátny občan sa zapojil do protifašistického odboja. Po vojne bol vyšším dôstojníkom. V roku 1956 sa Maďarsko chcelo oslobodiť z pod sovietskej nadvlády. Do povstania sa zapojil aj plk. Pál Maléter, ktorý vo vláde zastával funkciu ministra obrany. Po potlačení povstania sovietskymi vojskami bol uväznený a spolu s predsedom vlády popravený. Dnes je po tomto prešovskom skautovi pomenované vojenské letisko v Budapešti.

29.7.2004 zomrel významný prešovský skautský činovník, nositeľ zlatej medaily Za vernosť a vyznamenania Skautská láska **Jozef Kancír** – Starý Vlk (*14.8.1919). Bol prvým, ktorý v polovici 90-tych rokov začal spracovávať históriu skautingu v Prešove.

7.8.1953 sa narodil **Juraj Straka** – Ali (+15.11.2005). Najprv bol radcom Foglarovského čitateľského klubu č. 1140 Smelí leopardi, ktorý v roku 1968 pracoval pri časopise JUNÁK. Rok nato prešiel s celým klubom do 2. oddielu skautov Košice. Po zákaze skautingu bol členom T. O. Rowers Košice, z ktorých vznikla western – country kapela Veslári. V roku 1990 sa zapojil do obnovy skautingu v Košiciach, určité obdobia bol vodcom okresnej rady. Zároveň bol redaktorom košického časopisu SKAUT. Absolvoval vodcovský kurz, neskôr aj GILŠ. Bol inštruktorom Slovenského skautingu. Bol jedným zo zakladateľov Východoslovenskej oblasti a dve volebné obdobia zástupcom oblastného vodcu. Zaoberal sa históriou skautingu v Košiciach. In memoriam ocenený vyznamenaním Služba skautingu.

23.8.1910 sa narodil **Vojtech Štofko**. Skautovať začal počas štúdia v Košiciach v roku 1927. Po návrate domov založil zväzový skauting vo Vranove nad Topľou, vodca zboru a zástupca okresného spravodajcu. Neskôr (po vojne) pôsobil v Prešove ako zamestnanec pošty. Až do svojej smrti bol členom oddielu OS v 49.zbore Prešov. Bol špecialistom na liečivé byliny a autorom publikácie Pomocná fytooterapia. Napísal aj autobiografickú knihu Z horárne. Zomrel v požehnanom veku 94 rokov v Prešove 19.9.2004.

Letná bodka

Každoročná. Na konci leta. Keď sa stretne vychodňarska skautská rodina. Aj tento rok bol náš oblastný zraz zahalený rúškom tajomstva. Tak to už je keď sa k vedeniu dostanú Mišovia. Začali sme v Prešove, kde sme netradične nastúpili do mikrobusu a vybrali sa do neznáma. Po pár zákrutách nás čakal náš cieľ. Pre niektorých Tatralandia, pre niektorých simulátor voľného pádu, no a realita bola kontaktná ZOO. Vítal nás Smieško a jeho banda zvierat. Veľmi milé zariadenie, plné divých zvierat, na čele s levícami a mojkejúcim sa Smieškom. Bol to úplne roztomilý pohľad. Po ZOO nás čakal ešte krátka cesta, a boli sme v našom ciele. (Skautský) kaštieľ v Mokradi. Po nejakých prvotných informáciách že vnútri nie je svetlo, voda ani poriadok sme aj tak vošli. A bolo to nádherné! Plno miestností, veľké schody, mali tam aj maličkú lezeckú stenu (neviem ako presne

sa to volá). Veľmi prosím kúpme si tento kaštieľ. To nevadí že je ďaleko. Budeme tam hrať schovávačky, a každý zbor bude mať vlastnú miestnosť!

No ale pokračujeme. Na piatok sme si ešte naplánovali prechádzku do Dolného Kubína. Treba určite spomenúť nebezpečný divoký trasľavý most cez hlbokú divú rieku. Cez ten most sme šli presne 3krát a je to moja trauma už na celý život. Viac o tomto príbehu v osobných rozhovoroch. Dolný Kubín je maličké pekné mestečko kde na každom kroku stretnete skauta- doslova. Takže nás čakalo pár príjemných stretnutí, kofolka, a potom už len večerná pohodička pri ohníku, debaty...pohodové skautské.

V sobotu ráno nás budil Čičan svojím spevom, vyháňal nás na cesty. Skončili sme na Oravskom hrade. Veľký, vysoký, krásny. Myslím si že mnohí sme ho navštívili prvýkrát, takže super voľba. A chcela by som Vám povedať, aby ste nikdy nedávali lízať päťu koze. Lebo sa Vám môže prelízať až ku kosti. :/

Po hrade nás čakal ešte obedik, voľno v meste, a opäť debaty, Mišo mal aj snahu o skrývačky po kaštieli. V nedeľu už len svätá omša a cesta domov.

Na záver by som Vám chcela všetkých pozvať na naše oblastné zrazy. Je to úplne pohodová, oddychová akcia, posledné roky vždy na nových miestach. Medzi oblastne sa pozdieľame, dozvieme sa pikošky o blížiacich sa svadbách, a je nám úplne fajno. Chceme viac ľudí ☺

Nezábudka, 112. zbor Prešov - Sekčov

SLOVENSKÝ SKAUTING - VÝCHODOSLOVENSKÁ OBLASŤ

Vás pozýva na

ROKOVANIE

oblastnej rady a zástupcov východoslovenských zborov a samostatných oddielov

ktoré sa uskutoční dňa 3. októbra 2015 o 09:00 hod.

Miesto: klubovňa 49.zboru Geronimo Prešov, Kúpeľná 1. Pod malým TESCOm. Klubovňa je v budove kotolne oproti Základnej škole (na kotolni je tabuľa SLSK). Vstup zo zadnej strany.

Čo nás ešte v blízkej budúcnosti čaká?

- ekonómovia zborov do 15. októbra majú na ústredie Slovenského skautingu zaslať vyúčtovanie dotácie Ministerstva školstva SR
- absolventov oblastného radcovského kurzu radcovské skúšky. Parta na kurze bola výborná, preto predpokladáme že skúšky dopadnú rovnako.
- v decembri by sa mala uskutočniť už tradičná roverská akcia „Vyzvedači“ v Košiciach. Minulého roku bolo podujatie otvorené pre všetky zboru a oddiely v oblasti. Ohlasy z nej boli veľmi pozitívne.

- Betlehemske svetlo nás zamestná takmer celý december. Druhý víkend by malo byť prevzatie svetielka vo Viedni a jeho následné odovzdanie poľským harcerom. To by sa malo uskutočniť v Krakove. Nebolo by na škodu porozmýšľať, či by sa do Krakova nedal urobiť dvojdňový oblastný výlet. Možno by to bolo o niečo finančne náročnejšie, ale určite by to stálo za to! Ďalší víkend bude celoslovenský rozvoz, na ktorý bude potrebné zabezpečiť posádky do vlakov. A dni tesne pred Vianocami je distribúcia betlehemskeho plamienka v sídlach a v okolí našich zborov a oddielov.
- predpokladáme, že aj tohto roku 49. zbor Geronimo Prešov zorganizuje tradičný Filoménsky 3 – boj.

A ČO ĎALEJ?

Podľa neoficiálnych (a zatiaľ nepotvrdených) správ brat Cukor na funkciu šéfredaktora rezignoval. Zrejme vydávanie Oblastníka si predstavoval inak. Či už je tá správa pravdivá alebo nie, faktom je, že od mája 2014 vyšli iba dve čísla, to posledné pred vyše pol rokom. Predpoklad, že v blízkej budúcnosti by niečo vyšlo je mizivý. Preto som pristúpil k tomuto krízovému riešeniu. „Zbúchať“ toto číslo Oblastníka narýchlo. Niektoré príspevky, hlavne už k uskutočneným podujatiam (napr. tábory, Owlsh, Zemplínske skautské dni,...) mohli byť obsirnejšie. Na získanie informácií, či oslovenie konkrétnych ľudí je však potrebný čas a toho veľa nebolo. Spracovaný je vo worde, PDF – kom žiaľ nevládnem.

Otázkou je, čo ďalej? Či sa nájde pár ochotných ľudí ktorí sa do pravidelného vydávania pustia. Možno som staromódny, ale predsa si myslím, že vydávanie Oblastníka má svoj zmysel. Že niet čo dávať? Čo tak informácie zo zasadaní oblastnej rady (pokiaľ nie sú dôverné), činnosti a podujatí oblasti, zborov, oddielov, či družín. Nemusia to byť „romány“. Stačia aj krátke konkrétne príspevky. Nejaké typy na výlety. Počas svojich podujatí navštívite zaujímavé miesta. Prečo sa o ne nepodeliť s ostatnými. Námety na činnosť a program skautských jednotiek, metodiku a manažovanie skvalitňovania skautskej činnosti. Inštruktori Slovenského skautingu, azda vaša aktivita skončila absolventským projektom a občasnou prednáškou na lesnej škole? Samozrejme, česť výnimkám. Čo tak propagácia pripravovaných skautských podujatí či už v našom regióne, alebo aj mimo neho? Možno by to aj zvýšilo účasť. Keď si minulého roku účastníci pochvaľovali roverský zraz, niektorí frflali že o ňom vôbec nevedeli..... Informácie o skautskom živote v našej oblasti. Jednak slúži na prezentáciu našich organizačných jednotiek vo vnútri oblasti, jednak to môže byť vhodná forma prezentácie aj mimo oblast, prípadne aj pre verejnosť. Niečo z histórie, aby sme nezabudli na naše korene.... Vydávanie Oblastníka môže splňať viac pozitívnych funkcií. Nehovoriac o tom, že nechávame odkaz aj budúcim generáciám skautov a skautiek.

Čo treba? Dať dokopy menšiu partu ľudí ochotných tvorivo niečo robiť. Nájsť si trocha osobného času, komunikovať so svojim skautským okolím, získavať informácie o dianí v oblasti, konkrétne osloviť pár jednotlivcov ochotných napísať pár riadkov,..... Rozdeliť si úlohy, aby kompletizácia informácií neostala iba jedinom človekovi. Viac hláv, viac rozumu. To si myslím, že v našich silách je.

Mufi

Vydal Slovenský skauting, Východoslovenská oblastná rada v Prešove. Nepredajné, len pre vnútornú potrebu. Neprešlo jazykovou úpravou. Termín vydania september 2015.

Bank. Spojenie: Tatrabanka, pobočka Prešov, kód banky 1100, č.úctu 266 671 8114, IČO: 37792725

2. - 4. 10. 2015

Indulona XII.

vo Svite
(formačné stredisko hnutia Fokoláre SKALA)

hostia:
Jaroslav Daniška, Ján Pokorný (Johany), Marián Kvasnička

Vrbova a Wetzlerova správa
Scouting for boys vs. dnešný skauting
Európa, svet, utečenci a my
Hodnota výtvarného umenia v praxi (falzifikáty, cenová stratégia...)

cena:
20,- €

prihlasovanie a viac info: na stránke indulona.68zbor.sk

OBLASTNÍK

